

UB Halle / S.

1633.

Brennemannus, Henricus

~~Bruckner, Hieronymus~~ : *Subsequentium pontificum*

decedent . . . discutiendam proponit . . .

Bruckner, Hieronymus : *Sacrorum iur. D. ca, quod*

decedent pontificum & donacionum materia demumta

7m . . . paginas submittit ex auctoritate

1646.

Möller, Johannes : *De iure repressationum*

1650.

Möller, Johannes : *De sequestrationibus*

1648.

Appelstedter, Johannes : *De separationibus*

Möller, Johannes : *De patris potestate*

1649. *Brugmann, Theophilus : Responsalibus*

1651.

Möller, Johannes : *De iure employmentico*

1653.

Mueller, Johannes : *De legatis*

1653.

Schuetzen, Benjacobum : De jure amissionis

1658.

Mueller, Johannes : De jure accrescenti

1658.

Jode, Johann Hermann, a : Disputationes juridicae selectae
sive de quaestionibus juris tam publici, quam privati
controversarum

1661.

Okrandt, Johann Melchior : De jure orationis.

Okrandt, Johann Melchior : De sponsalibus

Okrandt, Johannes Melchior : De potestabilibus personarum

Okrandt, Johannes Melchior : De utilitibus substitutionum
regalium jure.

1662

Okrandt, Johannes Melchior : De mandatorum cum et
sine clausula materiae proximae.

1664.

Lowe, Johann Hermannus, A : De feijussione

1665.

Lowe, Johann Hermannus, A : Omnes sententiae nostrae
proscriptae ac citatae, jurisq. tam publicae, quam privatae
Cultoribus s. p. v.

Obrecht, Johann Melchior : De locazione et conductione

Lowe, Johann Hermannus, A : De pecunia excohibentis

1669.

Johann Delius, Johannes : De competentia fori ex
Causa rei vtae

Seite 25 ff. fehlend!

3
1715!

DIVINIS AUSPICIIS
DISPUTATIO INAUGURALIS,
DE

JURE HÆREDI- TATIS JACENTIS,

1615 A
1

^{Quam}
EX DECRETO & AUTHORITYATE
Amplissimi FCTORUM Ordinis
IN PERANTIQA ELECTORALI HIERANA
PRÆSIDE
VIRO MAGNIFICO, & PRÆNOBILI,
DOMINO

JOH. HENR. Meier /

FCto, & Decretal. Prof. Publ. Facult. jurid. p. t. DE-
CANO, Judic. Elector. Mog. Assessore, &c.
PROMOTORE & FAUTORE suo honoratissimo,
Pro LICENTIA DOCTORALEM
GRADUM obtinendi,

Publico Eruditorum Examine
Die 8. (18.) Aprilis, A. G. M. DC. XV.
Horâ IX. in Auditorio Collegij Major.
submitte.

LEONHARDUS Ehrhard /

Smalcaldensis,

Regiminis Saxo-Meiningensis Advocatus.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHLANIS, Acad. Typogr.

V I R O

Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo & Excellentissimo,

D O M I N O

CONRAD-JOHAN-
NI MESSIO,

JCTO Celeberrimo, Serenissimæ Aulæ Saxo-Meiningen-
sis Consiliario intimo & Protosynedrij Politico-Ecclesiastici,
ut & Cameraæ Præsidenti Gravissimo, Spectatissimo,
Directori Meritissimo,

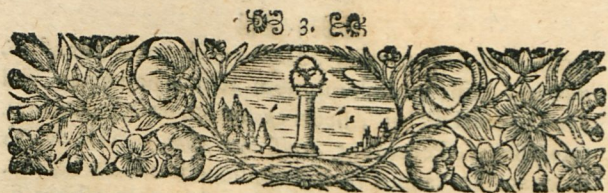
*Domino Patrono ac Mecænati suo perenni honoris &
observantiæ cultu suspiciendo, atqve æternum
colendo,*

Specimen hoc Juridicum Inaugurale in gratitudinis
Symbolum & continuandæ benevolentæ & affectio-
nis incitamentum cum prolixo omnigenæ prosperita-
tis & divinæ benedictionis voto ac ulteriori officio-
rum oblatione inscribit & dedicat

Nobilissimi, Amplissimi & Spectatissimi Nominis

Cultor ac Cliens deditissimus

LEONHARDVS Ehrhard.

DISSERTATIONIS

De

*Jure hereditatis jacentis ingressus
preliminaris.*

De eundem propè modum, quo subtilitate Juris Civilis multa introducta sunt, quæ jure naturali seu gentium incognita erant, varia quoque ejusdem Juris auctoritate à veritate ac rerum naturâ alienata ulterius excogitata esse, quilibet facilè, cui Jurisprudentiæ nostræ interiora levi modò oculo contemplari licuit, annuet. Cùm enim propter variarum rerum & negotiorum civilium naturam ac conditionem ex juris rigore multi actus atque egregij effectus non sine magno tùm privatorum, tùm ipsius reipublicæ incommodo debuissent fieri irriti, inductione quadam fictitiâ aequitate pariter ac necessitate svadente hæc res sanari cœpit. Fictiõnis hujus vis, naturaliter non verum licet pro vero, specioso adhibito colore, ad tempus supponat, *Reneman. Jurispr. Romano-Germ. disp. 17. de princip. Jurispr. §6. 10.* in tantum postea crevit, ut juris etiam insigni effectu

A 2

fectu

fectu non destitueretur, *Mascard. de probat. quest. 16. num. 11.* Hinc lex in hujusmodi actibus non fictè, sed verè operari dicitur, sicuti ex Anton. de Butr. *consil. 20.* refert Senat. Pedemont. *decis. 126. num. 5.* Ut de illis tanquam de casibus veris omninò judicandum sit, *l. 14. ff. locat.* imò aliquando fictio potissimum in actibus fictis plus potest, quàm veritas, *Bart. in l. ejus, qvi ff. se cert. petat. num. 5. pr.* Rem ipsam videbimus in exemplis: cum nimirum juxta verum rei ac strictum juris ordinem Tertius, qui me rogabat, ut pecuniam ipsi crederem, à debitore meo, cum effectu, quo iste liberetur, nihil posset accipere, obstante nihilominus vinculo obligationis, cujus vi priùs, mihi ipsi quàm solveret, non poterat liberari; id ipsum autem multa crearet incommoda, quoniam dilatio tali circuitu facta, nunc Mihi, nunc Tertio fieri posset periculosa, celeritate conjungendarum inter se actionum unam occultarunt Juris Auctores actionem, ut habet *Ulpianus lib. 32. ad Sabim. h. e.* brevi manu Me à debitore meo priùs accepisse pecuniam. illique Tertio postea illam credidisse sinxerunt, vide *l. 3. §. pen. ff. de donat. inter vir. & uxor.* & benè de traditione hac ficta differentem, *Strauch. Exercit. 6. tb. 39.* Porrò, qui rem à non domino justa aliqua ex causa, h. e. titulo ad transferendum dominium habili, b. f. acceptam atque possessam casu postmodum, usucapione nondum completà, amiserat, de jure civili nullam habebat actionem ad illam persequendam; cujus rationem reddit Imperator *§. 4. Inst. de action.* quod scilicet alias hoc casu nulla alia actio jure civili sit prodita, quàm vindicatio,

qvæ

quæ tantum pro fundamento habet dominium, quod usucapione non completâ iste non habet: Æquitate igitur pariter ac utilitate motus Prætor se interponere, dabatque actionem, fingendo rem ab illo jam ante amissionem fuisse usucaptam, quæ tamen usucapta non erat, ne, hic æquiore nixus jure à possidente rem sine titulo eo in passu duntaxat propter actionis defectum vinceretur, *Frantzck. ad alleg. §. 4. Inst. de action. num. 1. & seqq.* Sic aperta hæc res est in jure postliminij *l. 16. ff. de captiv. & postlim.* in eo, quo pro nato habetur, qui adhuc est in utero *l. 7. & l. 26. ff. de stat. homin.* idem pro mortuo, qui adhuc dum vivit *l. 62. §. ult. ff. pro soc. econtrâ pro vivo, qui mortuus est, pr. Inst. de excus. tut. & curat.* Ulterius cum prodigus furiosus *l. 1. ff. de Curat. furios. l. 40. ff. de R. J. furiosus absentis loco habetur l. 2. §. furiosus ff. de Jur. Codicill. l. 124. §. 1. de R. J. & alijs innumerabilibus.* Præprimis autem fictio hæc vires suas exerit in difficili hæreditatis materia. Etenim ne mortuo domino ejusdem jura atque utilitates ex rebus hæreditarijs ante aditionem provenientes perirent, variæque per servos acquisitiones essent inanes, lege jubente hereditas personæ debuit subire vicem ac representare defunctum *l. 34. ff. de A. R. D. Schneidew. ad Inst. de test. ordin. num. 10. Jacob. Oise-lius ad Inst. Caji lib. 2. tit. 1.* Unde ista vocatur in jure dominus & domina *l. 13. §. 2. ff. ad L. Aquil. l. 15. ff. de interrogat. in jur. faciend. Frantzck. ad pr. Inst. de hæred. qualit. & differ. num. 5.* Quid ergo in ejusmodi & similibus casibus hæreditatis jacentis juris sit, paucis

examinabimus, melioris ordinis gratiâ facturi Capita IV. quorum I. hæreditatem in genere; hæreditatem jacentem & ejus differentiam à vacante; II. tempus, quo jacere dicitur hæreditas; III. actiones prout vel competunt hæreditati jacenti, vel contra illam dantur & denique; IV. ejus contraria contineat. Ante omnia autem DEUM O. M. humilimè imploramus, velit nobis suâ gratiâ assistere, ut omnia cedant & procedant feliciter.

CAPUT I.

De

Hæreditate in genere; hæreditate jacente & ejus differentia à vacante.

Cum Vocabulum hæreditatis ratione originis per se satis sit clarum, ideò fusè hic de ipsius etymologia dicere supersedeo: illud tamen breviter tangere placet, utrum *hereditas* & *heres* rectius per e simplex, an per æ diphthongum scribatur? Grammaticorum Curiosorum est, hæcce rimari, qui partim vocis radicem quarunt in verbo *herere*, atque hinc nam vocem hæres putant, quòd defunctus & heres coherere ac una persona habeantur, Nov. 48. in præfat. & quòd familia defuncti quasi juncta ad successionem, descendat, *arg. l. 30. ff. ex quib. caus. maj. l. 2. §. 2. ff. de præf. stipul.* Alij verò ab ære h. e. pecuniâ, seu cujus appellatione totum alicujus patrimonium, in quo heres succedit, continetur *l. 178. l. 222 ff. de V. S. hæredis nomen*, inquit Isidorus imposuit census aris: moti etiam quan-

quantitate syllabæ vocis heredis primæ, quæ produci-
tur; & refert Rosinus 8. *Antiquit. 19.* Veteres scripsisse
æreditas, sine adspiratione, non hæreditas vid. *Mynf.*
Hottom, in Comm. ad §. ult. Inst. de hered. qualit. & dif-
ferent. Alij verò heredem ab heredio (quod erat ag-
ger duorum jugerum, quæ Romulus divisit ac sic ap-
pellavit, quod heredes sequeretur) per synecdochen
partis pro toto, tanquam successionis objecto dedu-
cunt: Alij verò à verbo herciscere, h. e. dividere.
quod hereditas inter heredes plurimum dividatur, un-
de etiam familiæ herciscundæ phrasis in jure notissima:
Alij denique & quidem pars Interpp. maxima, quorum
sententiam non probamus, derivant à vocabulo *Herus*;
quòd heres sit herus hereditatis & dominium rerum in
eo, maximè si suus sit heres, continetur *l. 11. ff. de liber.*
& postb. certumq; sit, quòd veteres heredes appellarint,
quos nos modò dominos sive heros vocamus, promiscu-
usque vocum harum fuerit usus, vid. *§. ult. Inst. de hered.*
qual. & differ. l. 25. ff. de usufr. l. 11. §. 6. l. 43. ff. ad L. Aqu. l. 22.
l. 78 ff. de acqvir. hered. l. 23. §. 2. ff. de fideic. libert. l. 19. §. 4.
ff. de castr. pecul. Funger in Etymologia harum vocum, inni-
res insuper autoritate Vett. inscriptionum & maximè
ff. Florent. ubi voces has nunquam cum diphtongo scri-
ptas inveniri, sed semper per e simplex, liquet: quivque
non officere arbitrantur, quod heres vox primam ha-
beat longam, herus verò primam brevem; siquidem
novum non est, quod vocabula derivata qualitates syl-
labarum diversas admittant; v. g. tegula à tegeo, tutor
à tueor, divus à Gtæco *divēs*; cujusmodi plura vid.

Franc.

*Franc. de Petr. 3. fest. lect. 5. num. 1. & qvem ibi laudat, A. Gell. 12. N. A. 3. Tu, viator Juris, sequere, quod usu & eruditorum autoritate probatur. Vocatur autem hereditas aliàs in jure dominium l. 1. ff. de bon. possess. l. 48. ff. de hered. instit. l. 37. ff. de acquir. hered. ex hac, uti videtur, ratione quòd olim in primordijs humanæ societatis dominium rerum non egrederetur limites domus, cum ultra id, quod quisque occupasset atque intra domicilij septa contineret, se non extenderet. Hereditas verò olim vocabatur familia, objectivè sumpta, in LL. XII. tabb. unde hodiernum titulus in ff. legitur famil. erisc. ut quoque à domo credibile sit, hereditatem dominium fuisse appellatam *Felman. tr. de jure in re & ad rem c. 17. §. 21.* Sumitur autem hereditas dupliciter *absolutè & relatè*: illo modo materialiter denotat, quoddam confusum & universale, ambitu suo comprehendens omne à defuncto relictum l. 178. §. 1. ff. de hered. petit. seu res hereditarias, ut patet *ex tit. ff. expil. heredit. Francisc. Duar. 1. tom. disp. de acquir. vel amit. heredit. Habn. ad Wefenb. tit. de heredit. petit. n. 2.* uno verbò significat patrimonium demortui patrisfam. *Bald. p. 1. conf. 585. num. 2.* Hæc acceptio JCtis frequens adeò non est, ut vel ex unic. §. 3. *Inst. de reb. corpor. & incorpor. patescit.* Verùm illa frequentior qua l. 24. ff. de V. S. hereditas prædicatur successio in universum jus defuncti, h. e. jus succedens in locum defuncti eumque repræsentans, ne ob defectum subjecti extingvantur jura, quæ fuerunt illius, dum adhuc superstes esset; & hoc jus, sive successio intuitu futuri, nondum adun-*

tis hæredis vocatur HÆREDITAS JACENS l. 13. §. 5. ff. quod vi aut clam. Henning. Wegner. Comment. in tit. ff. de V. S. ad d. l. 24. Ad aliam porro significationem, accedimus; Duplici enim ratione consideranda nobis venit hæreditas relativè accepta, in actu nimirum primo & secundo. in actu primo est legitima potestas vel ex testamento vel lege hæredi delata, in universis rebus & bonis à defuncto relictis, cujus vi hæc bonorum universitas illi, si modò velit, vel solâ voluntate, ritè declarata acquiri potest; Vel est tale jus, quod personam, ita afficit, ut inde heres nuncupetur & jam idoneus sit acquirere; unico verbò est ipsum jus succedendi hæredi competens; posteriori modò, sive in actu secundo denotat ipsum actum succedendi, sive ipsam successionem ab hærede exercitâ in universum jus, quod defunctus habuit. *Franzsk. ad pr. Inst. de hæred. qualit. & differ.* quod pro diversa qualitate hæredis vel per immixtionem, vel aditionem fieri solet. Quamquam ut fateor, necesse sit, genus hoc tropicum esse, cum hæreditas ipsa successio, quatenus hæc hæredi tribuitur, non sit, sed qui vi legis aut voluntate defuncti heres efficitur, eo ipso, quo agnoscit debitâ voluntatis declaratione defuncti judicium, in universum jus defuncti intelligitur *Barbov. ad Tr. vol. 1. Diss. 12. th. 1. lit. a.* attamen non nisi jure delato hæreditario, essetqve potius hoc sensu hæreditatis per successionem adquisitio. Cum, autem omnium defunctorum par conditio non sit, quibusdam planè nullum invenientibus successorem, quibusdam quidem aliquem, sed vel ignorantem, vel deli-

berantem, vel controversiam super successione patientem, itaque Dd. hæreditatem cœperunt dispescere in *vacantem & jacentem*; illam strictiùs vocant, quando nullus invenitur, neque naturalis neque legitimus heres usque ad decimum gradum, *Gail. 2. obs. 150. n. 1.* quod præviâ diligenti disquisitione & citatione eorum, quos causa successions attingit explorandum est, *Alex. conf. 107. in pr. lib. 5. Coler. proc. execut. part. 2. cap. 3. n. 389.* adeò ut nec spes ulla appareat, quem bona aditum esse, *Schulz. synops. ad Inst. de success. fisc.* quò demum casu bona ad fiscum devolvi patet ex *l. 1. & l. fin. ff. de success. edict. l. 114. §. 2. ff. de legat. 1. l. 4. C. de bon. vacant. Dn. Stryk. in tr. de success. ab intest. dissert. 5. c. 1. §. 42. Tholof. syntagm. jur. lib. 3. c. 12. num. 8.* modò rectè agnoscat *l. 4. §. eandem ff. de fideicomm. libert.* Vel qui jure fisci gaudent, uti de Jure Saxon. & Lubec. sunt magistratus, qui habent merum imperium, *Mey. ad jus Lubec. p. 2. tit. 2. art. 14. num. 64.* Paucis exceptis, quorum hæreditas ad ea corpora, quorum pars erant, non ad fiscum redire solet, de quibus vid. *l. 20. C. de Episc. & Cleric. l. un. C. si liberal. imperial. soc. sine hered. & c. & tot. tit. C. de heredit. decur.* quod malè Tiracvell. ad omne collegium licitum extendit *in tr. de mort. p. 2. declar. 15. num. 6. add. B. Dn. Brunnem. ad C. tit. de heredit. decur. in fin. Dn. D. Stryk. tr. de success. ab intest. diss. 5. c. 1. §. 38. Schulz. synops. ad Inst. de success. fisc.* Jacere autem dicitur hæreditas, quando nemo de præsentibus reperitur, qui hæreditatem adire vult, *Menoch. de arbitr. judic. quest. lib. 2. cent. 2. cas. 150. num. 6.*
 vel

vel quando jus rerum hæreditariarum non est acqui-
 tum alicui veræ personæ. *Senat. Pedemont. decis. 51. n. 12.*
 spetamen ad eundem est *l. 69. de acquir. hæredit. l. 82. de*
hæred. instit. l. 4. C. de bon. vacant. arg. l. 1. pr. ff. de suc-
cess. edict. h. e. quando bona non habent successorem,
 speratur tamen de proximo. *Gail. 2. observ. 130. num. 1.*
Coler. Process. execut. p. 2. cap. 3. num. 388. Quoad extra-
 neos res hic satis expedita est, ratione verò suorum hæ-
 redum egregium oritur dubium, hi enim, cum ob ar-
 ctissimam cum defuncto conjunctionem, juxta quam
 una vinculo potestatis patriæ censentur persona, nullâ
 adicione, nullâ pro hærede gestione opus habent, sed
 eis ipso jure acquiritur hæreditas, tam ex testamento,
 quam ab intestato, etiam absentibus & ignorantibus
l. 8. C. de jur. deliber. l. 1. §. 7. ff. si quis omiff. caus. te-
stam. l. 14. ff. de suis & legitim. hæred. Francisc. Duar.
tom. 1. tit. de effectu aditionis hæred. Richter. decis. 67. n.
11. adeò ut dominium rerum hæreditariarum in eos con-
 tinuari, nec de novo per successionem acquiri videat-
 ur *l. 1. §. sciendum 8. ff. de suis & legit. hæred.* quasi ne
 quidem hæreditas fuisset in medio *l. in suis 11. de liber. &*
postb. Gloss. in l. 9. C. de pos. Equidem secundum juris
 civilis rigorem, quo inviti etiam sui ex legis necessita-
 te hæredes efficiuntur, ne parentes sine hærede mori-
 antur *§. 1. Inst. de hæred. qual. & different.* nec vel mo-
 mentum temporis, quo careat hæreditas domino, dari
 poterit: quandoquidem verò jure Prætorio suis hoc in
 passu abundè sit prospectum ac saluberrimum abstinen-
 di beneficium introductum, cujus vi arbitrio filij re-

linquitur, an velit jure suo uti, nec ne l. 1. § 2. C. si minor se ab hereditate abst. l. cum hereditate patris 55. ff. de acquir. heredit. omnino sicut extranei an adire, an repudiare, ita sui an immiscere se, an abstinere velint, deliberandi spatium petere & impetrare possunt l. 8. § 9. C. de jur. delib. redigitur enim hoc ipso abstinendi beneficio suus heres ad instar emancipati l. 59. ibiq. Bald. ff. de legat. 1. Menoch. 2. arbitr. 250. num. 6. seqq. Ex hoc cum evadat manifestum, suum realiter & cum effectu hodie non fieri heredem, antequam sese hereditati paternæ spontè immiscuerit, quod & moribus receptum esse, testatur Carpzov. lib. 6. Resp. 64. num. 7. Richter Vol. 2. conf. 39. num. 9. consequetur, hereditatem omnino à morte parentis haberi pro jacente, donec suam filius declaret voluntatem. Hinc statutum Florentiæ de bonis jacentibus conceptum extendit Decius consil. 344. col. 1. ad casum, quo filius defuncti extat, quem ad hujus rei decisionem allegat & sequitur Menoch. de arbitr. judic. quæst. lib. 2. cent. 2. cas. 150. num. 6.

CAPUT II.

De

Tempore, quo jacet hereditas.

Statu hætenus dictum est, ni fallor, de hereditate quando jacere, item quando vacare dicatur: nos, quibus animus jam non est de vacante prolixius tractare, illi tantummodò, quæ jacere JCTIS dicitur, inhærebimus, proximum nunc esse, rati de tempore, quando

quando hæreditati à jure ad quietem concessum est, dispicere. Cùm autem res paululùm intricata sit, opere pretium erit, illam à principijs accersere & serie distinctà trahere. Duplicis generis hæredes sunt, testamentarij alij, alij ab intestato venientes: utriqve autem statim, postquam cognoverunt, hæreditatem sibi esse delatam, rectà viâ vel adire, vel sese immiscere velle declarant; aut dubij sunt, admittendane illa sit, nec ne: illo casu, quando dubium nullum est, proximos cognatos hæredes fore à Justiniano in *Novell. 115. c. 5. §. 1.* præstitutum est novendium, sive spatium novem dierum, à morte defuncti debitoris numerandum, intra quod nulla prorsus actione hæredes à creditoribus molestari debent aut possunt; aded, ut quod contra factum fuerit, ipso jure nullum sit, *B. Brunnem. ad Auth. sed neque C. de sepulcr. violat. num. 5. Rittersb. ad Novell. p. 13. c. 6. cum quo concordant libri βασιλικῶν l. 5. tit. 12. ibi: ἀλλὰ ὑπὸ ἑσ. Qvæ res à consuetudine gentilium originem suam trahit, quibus defuncti per illud temporis intervallum supra terram adhuc esse & hæredes lugere videbantur, quorum familia quoqve funesta dicebatur l. 28. §. fin. ff. de stipul. servor. donec pontifices, quo ritu, quave victima funesta esse desineret, statuerent, *Cujac. 6. obs. 31.* unde in nonum usque diem iusta defunctis *μημόσυνα* persolvebantur & post denicale sacrum illi sepulturæ mandabantur, *vid. Scalig. ad Varron. 3. de rit. Popul. Roman. Bachov. ad Tr. vol. 2. disp. 12. tb. 7. lit. c. Gotbofr. in not. ad l. 28. §. fin. ff. de stipul. serv. lit. b. ac Gutber. tr. de jur. man. lib. 1. c. 16.* Quod spatium*

spatium quoque concedendum esse hæredibus necessa-
rijs tantum, siue qui ipsa juris potestate fiunt hæredes,
asserit *Bachov. ad Inst. de hered. qualit. & different.* Al-
tero casu, quo dubitant hæredes, licitum ipsis est, vel
petere deliberationem, vel secundum Justiniani consti-
tutionem neglectâ deliberatione adire hæreditatem,
vel sese immiscere, legitimò tamen confectò inventa-
riò, ad cujus inchoationem, si hæreditariæ res sint in
loco, 30. ad plenam verò confectionem alios in super
60. dies, vel si alibi res sitæ sint, integrum annum ha-
bent *l. fin. §. 2. sin autem dubius & §. 11. Donec C. de
jur. deliber. ibique Glossa.* Hinc Dd. communiter tri-
bus diversis temporibus hæreditatem jacere statuunt
(1.) intervallo, quod est à die mortis defuncti usque ad
aperturam tabularum, vel quo heres comperit, succes-
sionem ad se esse devolutam, per *d. l. fin.* (2.) tempus
jacentis hæreditatis faciunt à die notitiæ testamenti vel
cognitiæ successionis usque ad diem 30. inclusivè, ubi he-
res se præparat ad conficiendum inventarium. Et inde (3.)
ad sexaginta usque dies, ut adeò in universum trimestri
spatio jaceat hæreditas præsentibus, absentibus autem
illis annali. *Carpz. p. 3. c. 13. d. 14. Coler. proc. exec. p. 2.
c. 3 num. 393. seqq. Mev. ad Jus Lubec. p. 2. art. 14. n. 3.*
Verùm re oculatiùs inspectâ, ac secundum juris sub-
tilitatem examinatâ, absurditatis maculam vix evita-
bit, qui simpliciter cum communi schola hinc facere
conetur, quandoquidem inter omnes constat, quòd
confectio inventarij absque aditione præviâ fieri non
possit, quippe cujus vi ad perfectam demum rerum
hære-

hæreditariarum pervenit heres noticiam, illa sc. aditio
 autem hujus sit naturæ, ut res defuncti statim confun-
 dat, cum rebus hæredis, ita ut unum censeatur esse
 patrimonium (prout latius de hoc infra capit. ultim.
 tractabitur) quo ipso animadvertere promptum est, ta-
 li casu, cum hæreditas amplius nulla sit, frustra quæri,
 num jaceat, cum non-entis nullæ sint qualitates. De-
 fendi tamen eatenus communis assertio potest, quòd
 durante dicto tempore omnes contra hæredem com-
 petentes actiones quiescere debeant, nec ullâ ratione il-
 lum molestare creditoribus permissum sit. *Coler. p. 1. de-
 cis. 76. Carpz. p. 3. c. 14. d. 15.* Quando verò delibera-
 tionem petit heres, illi datur anni spatium à Principe;
 ab inferiori autem magistratu saltem novem mensium
 tempus *l. fin. §. 13. C. de jure deliber.* ad quod tempus
 tamen judex non est adstrictus, & id usus hodierni esse
 testatur *Zaf. ad l. 2. ff. de re judic.* potest enim in hac re
 arbitrari, sed minus centum dierum intervallum non
 dare debet *l. 1. §. ult. cum l. seq. ff. de jur. deliber. Schnei-
 dew. ad §. extraneis de hered. qualit. & differ. num. 7.*
 quanquam hodiè ferè ubique per statuta Civitatum de
 hoc termino provisum sit. *Bart. ad l. 1. de jur. deliber.
 Richter. velit. Academ. 13. tb. 37.* Jure Saxonico hære-
 ditas inter præsentis saltem jacet 30. dierum spatio,
 computatione factâ à tempore scientiæ mortis defun-
 cti vel cognitiæ ex testamento, vel ab intestato hæredi-
 tatis *Carpz. p. 3. c. 14. d. 14. Richter. in Exposit. ad Auth. sed
 neque C. de sepulcr. violat. Coler. proc. execut. p. 2. c. 3. n.
 598.* Et de hac generali consuetudine Provinciarum
 Saxo-

Saxonicarum æque in feudalibus ac allodialibus testatur Henning, Gædenus *conf. 11. sub rub. de success. feud. num. 8. ac sequitur Wesinbec. conf. 3. n. 24.* Ratio diversitatis hic inter Jus Civile & Saxonicum est in aprico: ibi enim heres, si semes, nullò factò inventariò, adeat, tenetur creditoribus hæreditarijs in solidum, licèt vires hæreditariæ ad summam debiti non ascendant *l. ff. pr. §. 1. de jur. deliber.* In Saxonia autem ob introductum beneficium juratæ specificationis secus observatur. vid. *Landrecht lib. 1. art. 6. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 2. num. 44.* Cui adstipulatur Jus Canonicum. *c. Raynutius & c. Raynaldus X de testament. Carpzov. p. 2. c. I. d. 20. & 21. Saude l. 4. decis. tit. 7. def. 7.* Sed hic non levis sese offert difficultas, quandoquidem Jure Saxon. hæreditas nullo modo damnosa esse potest, & heres nunquam ultra vires hæreditarias tenetur, aditione specialiter opus esse non videtur, sed absque illa extraneos etiam fieri hæredes, refert *Richter. decis. 67. num. 26. & vol. 2. conf. 8. num. 14.* ut vacuum temporis non detur, quo hæreditas pro jacente haberi possit. Sanè verum hoc est, si quaramus de transmissione, licèt enim extraneus ante aditionem moriatur, tamen ad proximiores secus ac Jure Civili *l. un. §. in noviss. C. de caduc. tollend.* hæreditatem transmittit. *Schulz. synopsis ad inst. tit. de hæred. qualit. & differ. lit. c.* quoad effectum verò actionum, quæ dantur in hæredem, assertio fallit, siquidem anteqvam aditio fiat, nulla lite hæredem pulsari posse, in propatulo est. *Carpz. p. 3. c. 14. D. 15.* Quodsi quis institutus sit heres sub conditione, respi-

respiciendum, utrum illa sit potestativa, an casualis: ibi, si heres differat parere conditioni, potest ad instantiam creditorum ei à Judice statui terminus, intra quem conditioni pareat, quod si non fecerit, bona venduntur per curatorem *l. 23. §. 1. ff. de hered. instit. l. 1. pr. ff. b. t. l. 70. §. 1. ff. de acquir. heredit.* quod si institutus sit sub conditione casuali expectandus est eventus; curator tamen bona, quæ urgent, h. e. quæ tempore peritura sunt, distrahit, *d. l. 23. §. 2. & 3. Richter. velit. Academ. 13. tb. 45. & 46.* Hæc tamen omnia, quæ continentur in hoc capite, vera sunt & procedunt in casu, ubi inter hæredes nullus invenitur posthumus; si autem mulier prægnans est, adiri non potest hæreditas *l. cum quædam §. 1. ff. de acquir. heredit. Rofred. Benevent. in cons. jur. Cesar. tit. de action. in fact. ex illo edict. si mulier ventris nomine quæst. 4. sed jacere tunc debet, donec mulier partum enixa sit.*

CAPUT III.

De

Actionibus tam passivis, quam activis hereditatis jacentis.

UT constat ex jure, corpus vel cadaver defuncti nullo modo sisti, vexari, aut exequias ejus impediri ac prohiberi debere *l. fin. C. de sepulcr. violat. Novell. 60. c. 1. l. ne corpora 38. ff. de religios. & sumpt. funer. l. pen. C. quæ sentent. sine appellat. rescind. l. 59. §. fin. ff. de re judic.* ita hæreditas jacens, quam defuncti

C

functi personam interim, seu donec adeatur, repræsentare paulò ante à nobis demonstratum est, aduersus omnem turbationem & molestationem plenè secura ac privilegiata est, ut neque vi iudicati, neque vi pacti cum defuncto celebrati, neque vi Statuti executivè contra eam agi possit. *Berlich. concl. 80. num. 38. Coler. proc. exec. p. 2. c. 3. num. 387. cum seq.* Loquor autem de executione insigni & potentiori, cujus effectus responderet missioni in possessionem ex secundo decreto, quò turbatur status rerum hæreditariarum. *Bald. ad c. contingit num. 26. de restit. spoliat. Coler. proc. execut. p. 2. c. 3. num. 373.* Quod in tantum verum est, ut, licèt sententia contra viventem lata sit, illo postea intra prædictum tempus defuncto, hæreditate nondum aditâ, iudicatum executioni mandari nequeat, tam in casu, ubi mora sine interpellatione hominis committi non potest, quàm cum dies solutioni est præfixus, ita ut dies interpellat pro homine. Cum enim hæreditas repræsentet defunctum, qui neque citari, neque laitare, neque secundum decretum pati potest, in aprico est, eà jacente nullam culpam, nullam moram & nullum animi consilium intercedere intelligi *arg. l. si constante 24. § si ex heredit. ff. solut. matrim. vid. omnino Bald. in l. licet 8. num. 8. C. de jur. deliber.* Sin autem pœna solutionis certa die non factæ promissa sit, ante diem promissore mortuo eam committi, ac si jam adijisset heres debitoris, dubium non est, hæreditate licet adhuc jacente *l. 77. ad diem ff. de V. O. l. 2. & fin. ff. de naut. fen.* Jure Saxonico idem receptum esse, testatur *Carpzov. p. 3. decis.*

decif. 284. num. 10. seqq. prius dicta etiam ratione instrumentorum gvarantiatorum & executorum obtinent, ut & illorum intra diem trigessimum suspensa sit executio. *Coler. proc. execut. p. 2. c. 3. num. 396.* Exciipiuntur tamen hic quidam casus & inter hosce (1.) ex mente interpretum legatum, pauperibus ad alimenta, nempe futura relictum; ne enim fame pereant, concessum ipsis est, non solum ingredi, sed etiam pro sua necessitate exercere possessionem rerum hereditariarum vid. *Coler. process. execut. p. 2. c. 3. num. 423. cum alleg. Dd.* Moribus etiam receptum est, quò Familia defuncti durante trigesimo percipiat alimenta, quæ in numerum rerum hereditariarum consignatarum non referantur *Coler. dict. loc.* (2.) quando sumtus funeris causà fieri debent, cum enim de altero quis funerari non debeat *l. 12. §. 3. ff. de religios. & sumpt. funer.* pro illis æque ac ad pias causas relictis hereditas, etiam nondum adita, distringi potest. *Angel. ad l. 1. §. hac stipulatio C. de jur. deliber.* Ratio est, quæ pro religione facit *l. 43. ff. de religios. & sumpt. funer. vid. omninò l. 12. §. 3. eod.* videtur enim, qui impendit in funus, cum defuncto contrahere *l. 1. ff. de religios. & sumpt. funer. sibi que B. Brunnem. num. 5.* (3.) volunt paratam executionem dari in hereditatem nondum aditam, in casu mandata restitutionis usurarum solvendarum debitoribus, à quibus fuerunt exactæ, ad purgandam conscientiam defuncti *Alex. in l. fin. §. donec num. 2. 3. C. de jur. deliber.* videlicet propter animæ periculum, quæ omnibus rebus anteponenda *l. sancimus C. de SS. Eccles.*

e. cum infirmitas X. de pœnit. & remiss. vid. etiam super his casibus exceptis *Gail. 2. observ. 130. num. 3. Grav. lib. 2. præf. conclus. 130. per tot.* Exinde, quòd judicialiter cum effectu contra hæreditatem jacentem nihil intentari possit, evidens per se est, propriâ autoritate citra pœnam possessionem hæreditatis occupare nemini concessum esse, sed teneri talem ex *l. ult. C. unde vi. Menoch. tr. de recup. possess. remed. 13. num. 44. seqq.* ac debere eam restituere domino ut invasor vel fur. *Bald. ad alleg. l. ult.* Certè filio neque ratione legitimæ propriâ autoritate occupare possessionem vacantem rerum hæreditariarum, neque fideicommissario ratione rerum fideicommissarum concessum est, juxta *Senat. Pedemont. decis. 34. num. 22. & 23.* quàm rectè, dabit conflictus. Non alienum tamen videtur à Jure Saxon. quod ante trigessimum ab obitu defuncti possessionem hæreditatis apprehendere hæredi interdicit, nisi rerum conservandarum gratia id fieri necesse sit, *Carpz. p. 3. c. 14. D. 16.* Dantur tamen casus, quibus, si legitimos judicij tramites heres observare nolit, propriâ potest autoritate hæreditatem occupare, quorum quatuor enumerat *Bald. ad l. 3. C. unde vi num. 3.* Cæterum cum per ingressum, qui conceditur immisssione ex primo decreto in bona hereditaria, nulla possessio & per eam turbatio inducatur, sed nuda saltem custodia & placida detentio tribuatur, æque ut contra pupillum, si à nemine defendatur, tutore puta vel cognatis, primum decretum datur *l. apud Julian. 3. pr. & arg. l. 7. pr. & s. 1. ff. quib. ex caus. in possess. & c. etiam*

iam locum habet contra hereditatem jacentem, simili enim est hoc in casu illa pupillo. *Coler. proc. execut. p. 2. c. 3. n. 420. Wesenbec. in Comm. ad C. tit. de judic. l. cum debito 7. n. 3 facit huc l. dies 4. §. 6. ff. de damn. infect. in verb. caterum si non sit, cui denunciatur &c.* præsertim si diu incertam sit, ex testamento heres extiturus sit, nec ne, & tamen periculum in mora, cum in hereditate fortasse sint res, quæ servando servari ægrè possint, *vid. l. 8. si diu ff. quib. ex caus. in posses. eat. Gail. 2. obs. 130. n. 6.* Jure Saxon. tali in casu, ubi periculum est in mora, heredi etiam ante trigessimum ingressi hereditatem rei servandæ causâ permitti, patet ex *Landrecht lib. 1. art. 22. verb. der Erbe mag wohl &c. Carpz. p. 3. c. 14. dict. d. 16. Coler. proc. exec. p. 2. c. 3. n. 420.* Cum hoc ingressu quia concordat arrestum Saxonicum, vel consuetudinarium, quod aliàs non turbat possessionem debitoris, nec defuncti etiam sepulturam impedit, sed arrestanti saltem tribuit hypothecam judicalem in hereditate jacente, illud æque concedi rationis est. *Carpz. p. 1. c. 30. d. 38. & in proc. tit. 21. art. 3. n. 20 seqq. Coler. proc. exec. p. 1. c. 2. n. 209.* Hinc sequitur, quando accedit, quòd creditores properent, quòd unus præ alio ante trigessimum diem impetret arrestum, post trigessimum demùm venientem postponi illi, qui ante dictum diem arrestum eoq; jus reale consecutus est, eùm priorem tempore, potiore quoq; jure esse, dubio careat, licet demùm cum in processu super validitate arresti pronunciatur per retrotractionem tacitam hoc pignus ab initio impetrati arresti intervenisse fingatur

arg. l. potior II, §. videamus. verb. cum enim semel C. qui pot. in pign. quoniam vi sententia judicis ratihabitio trahitur retrò ad initium cujusque actus *c. ratiabit. X. de R. J. in 6to.* Mirum autem cui videri posset, quod Lex seu consuetudo in tali arresto inducat hypothecam, cum hereditas eò tempore extra naturam quasi sit propter defunctum, quem representat, cum quò ut nullus planè alius, ita nec pignoris contractus celebrari potest. Verùm cum negotium hoc ita comparatum sit, ut nullam personæ presentiam desideret, siquidem licet adesset, actui tamen resistere eumque impedire non valeret, perinde ut in aliis hujusmodi juris materiis, de quibus vid. *Gail. 2. obs. 142. n. 2. Felin. in cap. qualiter §. licet. n. 5. de accusat.* quam ob rem absentia hic nihil obstare creditur. *Richter. vol. 2. conf. 460. n. 6. seqq. conf. latius Finckelth. obs. 15.* ubi præpmissis *n. 13.* multa celeberrima Collegia in terris Saxonice allegat, quæ pro validitate arresti intra trigessimum impetrati pronunciarunt, & *in fin. d. obs.* Habet Responsum Facult. Jurid. Lips. hisce verbis: **Daß der innerhalb des 30sten angelegte arrest vor kräftig billig zu achten.** Satis de actionibus passivis, pauca de activis ut annectam, ordo rei me monet, quoniam juris subtilitate mortui per hereditatem, quorum personam illa sustinet, censentur adhuc esse in vivis, eaque, hujus intuitu non tantùm acquirat, quod ipsa ex se habet, fructus scilicet omnes tam ex foetibus, quàm aliis rebus *Carpzov. p. 1. decis. 20. n. 2. & decis. 21. n. 19.* sed extrinsecus etiam aliunde, imò nonnunquam totam
aliam

aliam hereditatem, si instituat heres, vel pingvia legata. *Anton. Fab. in instit. tit. de hered. instit. praterèa* quæ per servos hereditarios, tanquam remedium acquirendi sibi facit propria, ista tanquam legitima acquirita obtinendi, eidem actionem dari, nemo fortè dubitat. Quandoquidem verò habili in iudicio standi persona non gaudet, sive actoris, sive rei vices sustineat, ne iudicium sit nullum, propter defectum personæ, curator ei datur, qui non solum eam defendat ac creditoribus respondeat. *Carpz. p. 1. c. 28. d. 8. n. 2. seq.* sed quoq; omnes omninò actiones, etiam tempore non perituras, moveat, *Menoch. de arbit. iudic. quest. lib. 2. cent. 2. cas. 150. n. 8.* qua in re differt à curatore bonorum absentis & vagabundi, qui juxta communem Dd. opinionem tantummodò movere possunt actiones tempore perituras, ut post Azonem respondet Angel. *conf. 130. in fin. & conf. 193. col. 2.* Ille curator quasi heredis negotiorum gestor est *arg. l. 13. §. 2. ff. ad L. Aquil. ut nec lite inter consanguineos de proximitate ortà, unus eorum sub cautione tunc ad administrationem rerum hereditariarum admittatur. Carpzov. lib. 6. Respons. 36.* Quæ verò requiruntur, ut Curator detur, tradit Petr. Januin. *tr. de citat. real. lib. 3. c. 9. Cornazz. cap. 150. per tot.* nimirum (1.) quando dubium est, an adsit heres, speratur tamen proximè exiturus; Sin autem de herede constet, datur & constituitur ipsi heredi certus terminus ad adeundam vel repudiandam hereditatem *l. si quis instituat 28. §. 1. & 2. ff. de hered. instit. ad eorum scil. instantiam, quorum interest. Menoch. de arbit.*

arbitr. Judic. quest. cas. 150. n. 4. (2.) quando adest heres, sed dubium adhuc est, utrum sit aditurus, nec ne, quæ dubitatio si orjatur ex eo, qui futurus est heres, etiam certum tempus isti assignatur, intra quod vel adeat vel repudiet. Sin verò dubitatio illa aliunde proveniat, v. g. quòd fortè sub conditione casuali institutus, dabitur curator. *Menoch. d. l. n. 5.* & tunc res arbitrio Judicis committitur. *Menoch. ibid.* Quando autem creditoribus à curatore satisfieri debeat, citari priùs debent nominatim illi, quorum prima causa successionis est. *Aret. conf. 110. Alex. conf. 107. lib. 5.* Tandem etiam curator hereditati jacenti datus ad rescissionem contractus ex causa lationis agere potest *Carpov. p. 3. c. 14. d. 8.*

CAPUT IV.

De

Contrariis hereditatis jacentis.

Non eodem modo, quo hereditas jacens dicitur sustinere personam defuncti, eadem repræsentat in jure heredem futurum, sed ex eventu saltem hereditatis aditæ; Cum enim aditionis hæc sit natura & effectus, ut heres quandocunque adeundo per fictionem juris translaticam à tempore mortis, defuncti jura acquisivisse credatur *l. heres 54. ff. de acquir. vel amitt. heredit. l. omnia ferè 193. ff. de R. J. Habn. ad Wesenbec. tit. de heredit. petur. Francisc. Duar. tom. 1. tit. de effect. aditio-*

5.

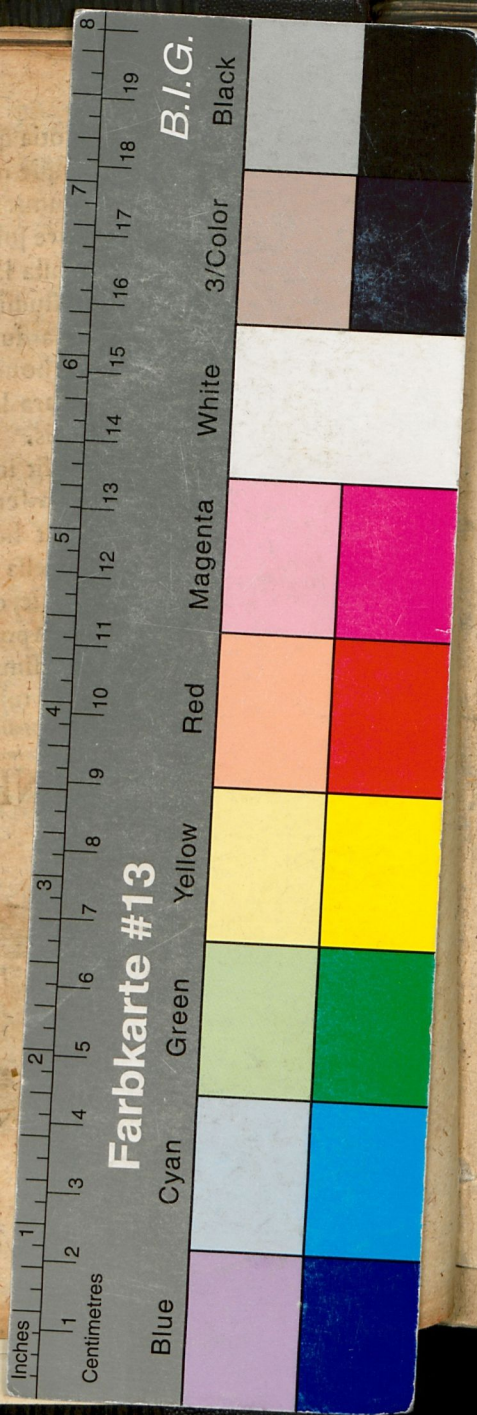
ULB Halle 3
004 326 318

f

sb.

vom

Seite 25 ff. fehlt!

3
1715!

DIVINIS AUSPICIIS
DISPUTATIO INAUGURALIS,

DE
**JURE HÆREDI-
TATIS JACENTIS,**

1615 A

EX DECRETO ^{QVAM} & AUTHORITYTE
Amplissimi FCTORUM Ordinis
IN PERANTIQA ELECTORALI HIERANA
P R Æ S I D E
VIRO MAGNIFICO, & PRÆNOBILI,
DOMINO

JOH. HENR. Meier /

FCTO, & Decretal. Prof. Publ. Facult. Jurid. p. t. DE-
CANO, Judic. Elector. Mog. Assessore, &c.
PROMOTORE & FAITORE suo honoratissimo,
Pro LICENTIA DOCTORALEM
GRADUM obtinendi,
Publico Eruditorum Exami
Dic 8. (18.) Aprilis, A. G. M. DC. XV.
Horâ IX. in Auditorio Collegij Major.
submitter.

LEONHARDUS Schrhard /

Smalcaldensis,
Regiminis Saxo-Meiningensis Advocatus.
ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

